

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
 За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера а по године 6 перпера.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
 Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
 Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упућеницом непосредно администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељу Рамадановићу, к. п. агенту у Котор.
 Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
 Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет црних из петит слова по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара, из виших слова срачунати више.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: С. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за управитеља Батумско-Ријечке области командира Луку Гојнића, досадашњег врш. дуж. начелника опште-војног одјељења Министарства Војног, са годишњом платом од (3840) три хиљаде осам стотина и четрдесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за председника цетињске општине Јанка Дрљевића, досадашњег члана Великог Суда са досадашњим рангом и платом од (4000) четири хиљаде перпера годишње.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за вршиоца дужности шефа статистичког одсека Министарства Унутрашњих Дјела у рангу секретара прве класе Мићуна Павићевића, досадашњег статистичара у рангу секретара друге класе истог Министарства, са годишњом платом од (2400) двије хиљаде и четири стотине перпера;

и за рачуновођу у рангу секретара треће класе Министарства Унутрашњих Дјела Пера Милошева Почака, досадашњег рачуновођу у рангу писара прве класе истог Министарства, са годишњом платом од (1680) хиљаду шест стотина и осамдесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. априла 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Дјела рјешили смо и рјешавамо:

да се Стево Вујановић, начелник управног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела на расположењу, на основу чл. 43. а у вези са чл. 44. зак. о чиновницима грађ. реда, стави у пензију, која му по годинама службе припада.

Наш Министар Унутрашњих Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 25. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Унутрашњих Дјела рјешили смо и рјешавамо:

да се Јокан Ивановић, председник цетињске општине, разријешити од доса-

дашње дужности и стави на расположење Министра Унутрашњих Дјела.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. априла 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Војног производимо:

управитеља војно-оружних радионица поткомандира Илију Хајдуковића у чин командира.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Војног производимо:

у чин командира официра Јована Пејовића, вршиоца дужности команданта баталиона II класе активне војске Ријечко-Љешанске бригаде и постављамо га за команданта истог баталиона.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Војног производимо:

у чин официра народне војске: финансијског капетана Ника Ђ. Поповића из баталиона Цеклинског, учитеља Луку Ацића из баталиона Цеклинско-Доброг, професора Мила Врбицу и цариника подгоричке царинарнице Филипа Гојнића из баталиона Горњо-Зетског, — подофицире народне војске: Николу Бошковића из баталиона Доњо-Црмичког, Тодора Павићевића из баталиона Доњо-Кучког, Груицу Поповића из баталиона Вражегмског, Пука Брацановића из баталиона Снушког, Петра Булаића из баталиона Граховског, Блажа Вукотића из баталиона Рудинско-Трелачког, Марка Јанковића из баталиона Дробњачког, Сима Терића и Јакшу Мрдака из баталиона Пољског, и Симеуна Риковића из баталиона Горњо-Морачког.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Војног производимо:

у чин артиљеријских официра народне војске подофицире Рада Вуисића, Филипа Живановића, Пауна Шушовића, Мила Ђурановића, Томана Зеца, Петра Стругара и Маркишу Ђуровића.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Војног производимо:

у чин артиљеријских официра народне војске подофицире Рада Вуисића, Филипа Живановића, Пауна Шушовића, Мила Ђурановића, Томана Зеца, Петра Стругара и Маркишу Ђуровића.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра Војног рјешили смо и рјешавамо:

да се пјешадијски потпоручик Јован Терезићин отпусти из државне службе у частејесе исте

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. априла 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— У четвртак, 22. о. мј., прослављен је на свечан начин дан рођења Њеног Краља. Височанства Књагиње Милене. У очи дана пријестоница се окитила заставама, а војна музика опходом кроз варош навјестила је почетак свечаности. На сами дан свечаности одржано је у 10 сати прије подне у манастирској цркви благодарјење, на коме је чинодјејствовао Високопреосвештени г. Митрополит Митрофан са мјесним свештенством, а присуствовали су: Њ. Кр. В. Књаз Господар, Њихова Краљ. Височанства Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица, чланови дипломатског кора, наши министри, држ. великодостојници, официрски кор и мноштво грађанства. При изласку из цркве пуцали су топови, а војна музика свирала је пред Двором Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника, док су Њ. Кр. В. В. Књаз Господар, Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица примали честитања у име Њ. Кр. В. Књагиње Милене, која борави на Ријеци. У вече је било освјетљење вароши.

На Ђурђевдан, крсно име нашег Владарског Дома, била је у манастирској цркви архијерејска служба, којој су присуствовали Њ. Кр. В. Књаз Господар, Њ. Кр. В. Нашљедник, министри, царско-руски отправник послова г. Дјаченко, царско-руски војни агент г. пук. Потапов, г. пуковник Рачински, држ. великодостојници, официри, чиновништво и мноштво народа. Послије благодарјења Њ. Кр. В. Књаз Господар примом је у Двору Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника честитања, а пред Двором је за то вријеме свирала војна музика. У подне је био у Двору велики објед, на који су осим наших великодостојника били позвати и царско-руски отправник послова г. Дјаченко, војни агент г. пук. Потапов и г. пук. Рачински. Религиозни обред крсног имена извршио је Високопреосвештени г. Митрополит Митрофан, који је и подигао чашу у славу Божју а за здравље и срећу Њ. Кр. В. Књаза Господара, Књагиње Владарке и свега Владарског Дома. Узвишени Домаћин наздрављивао је Њ. И. В. Царици Александри Феодоровној, која истог дана слави свој имендан. Г. пук. Потапов подигао је чашу пригодним заносним ријечима, које су изазвале бурно одушевљење. Њ. Кр. В. Књаз Престолонашљедник и Њих. Височанства Књаз Мирко и Књаз Петар по

српском обичају служили су госте за трпезом. Војна музика, која је за вријеме објед свирала пред Двором, пропатрала је здравље свирањем црногорске и руске химне.

— Истог дана, у 11 сати прије подне, поводом имендана Њеног Имп. Величанства Царице руске Александре Феодоровне, било је благодарјење у дворској капели, које је одслужио Високопреосвештени г. Митрополит Митрофан са мјесним свештенством. Благодарјењу су присуствовали: Његово Краљевско Височанство Књаз Господар, Њихова Краљ. Височанства Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица, Њ. В. Књаз Петар, чланови Књажевске Владе, царско-руски отправник послова г. Дјаченко, царско-руски војни агент г. пук. Потапов, г. пук. Рачински, кр. бугарски отправник послова г. д-р Н. Колушев, секретар бугарске легације г. Н. Атанасов, држ. великодостојници, официри и чиновници.

По благодарјењу ишли су у царско-руско посланство на честитања Њ. Кр. В. Књаз Господар, Њихова Краљ. Височанства Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица, Њ. В. Књаз Петар, Високопреосвештени г. Митрополит Митрофан са свештенством, наши министри, чланови дипломатског кора, држ. великодостојници, официри и чиновници са одличним грађанима. Пред посланством свирала је за вријеме честитања војна музика, а у вече је здање посланства било освјетљено.

— Даље је тога дана поводом имендана Његовог Величанства Краља грчког Ђорђа дипломатски агент Краљевине Грчке г. Евгениадис примом честитања у посланству, пред којим је за вријеме честитања свирала војна музика. У име Њ. Кр. В. Књаза Господара честитао је генерал-ађутант г. бриг. М. Мартиновић; у име Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника ађутант г. кап. Б. Врбица, а у име Књажевске Владе министар иностраних дјела г. д-р Л. Томановић. На честитању су били и чланови дипломатског кора и држ. великодостојници. У вече је посланство било освјетљено.

— Њ. В. Књагиња Вјера, која је дуже вријеме провела у Риму у гостима код Њихових Величанства Краља Виктора Емануела и Краљице Јелене, вратила се у прошли уторник на Цетиње, у пратњи г. Михаила Поповића, првог ађутанта Њ. Кр. В. Књаза Господара, и послје кратког бављења овдје отпутовала је на Ријеку.

— Г. д-р Н. Колушев, олд. кр. бугарски отправник послова, вратио се с фамилијом са подужег одсуства на Цетиње.

— Г. Дјаченко, царско-руски отправник послова, давао је други дан Ускрса у просторијама посланства сјајно соаре, на коме су били: Њ. Кр. В. Књаз Господар, Њихова Краљ. Височанства Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица, Њ. В. Књаз Петар, наши министри, чланови дипломатског кора и неки држ. великодостојници.

Њ. Ц. В. Цар Никола благоизволио је одликовати г. Дјаченку другим степеном ордена Св. Станислава.

Његово Величанство Краљ Едвард VII

Неочекивани нити слућени глас, да је Њ. В. Краљ Едвард предао Богу своју племениту душу, да је Његово велико срце престало куцати за правцу међународну, учинио је дубоко потресајући утисак свуда међу народима који правду вапију.

Ступивши на престо одмах послје бурског рата, Краљ Едвард најприје сам даје добар примјер, задовољивши Буре таквим уредбама, које су им доста надокнадиле изгубљену независност. Па током све Његове владавине, по свој великобританској империји, распрострај по најудаљенијим крајевима земаљскога шара, влада мир и задовољство народа разних раса.

У великим међународним питањима Његова појава била је отпочела дјеловати благотворно, што још није појава ниједне главе окруњене, тако да је освитак двадесетого вијека било обасјало сунце наде у побједу правде међународне.

Зато ће његово име неумитна свјетска историја записати златним словима с атрибутом *Правдољубиви*.

Он је тако Велику Британију чудотворном моћи извео из „сјајне усамљености“ на свјетску позорницу као прву чињеницу, да у јеванђелском духу употреби своја преимућства, Богом дарована јој, на добро човјечанства.

За собом је Краљ Едвард оставио такву љубав у енглеском народу и такву моралну силу свога благословљенога, колико кратког толико плодносног дјеловања, да Велику Британију неће моћи ништа скренути са предузетог пута славе ни под владавином Његова сина, Њ. В. Краља Ђорђа, рођеног брата од тетке Њ. В. Цара Николе.

Благо њему, који за собом оставља толико благо племенитих осјећаја и благослова, које не гине. Његова ће душа вјечно уживати у Царству Небескоме.

Жалост енглеског Краљевског Дома изближе је одјекнула у нашем Књажевском Дому, јер постоје тијесне крвне везе између енглеске и Мекленбург-стреличке Династије, чија је одива Њ. Кр. В. наша Престолонашљедница.

Осим тога познате су симпатије блаженопочивше Краљице Викторије према нашој Династији, које је симпатије Краљ Едвард у више прилика потврдио. Доста је да споменемо његову љубазност према Њ. Њ. В. В. Књазу Мирку и Књагињи Наталији, коју је јавно показао за вријеме свога борављења у Маријен-баду, гдје их је више пута к себи у госте позивао, и њих лично у Карлсбаду походио.

При спроводу Краља Едварда заступаће Њ. Кр. В. Књаза Господара и Црну Гору Њ. Њ. Кр. В. В. Књаз Престолонашљедник и Књагиња Престолонашљедница који су већ данас за Лондон преко Бара са својом свитом кренули.

Краљ Едвард је издахнуо између петка и суботе послје поноћи, а његова смрт је била објављена на Цетињу у суботу ујутро одмах послје одласка румунског изасланства најприје развијањем заставе на по копља по Књажевским Дворовима. За тим су биле извјешене заставе на по копља по свим државним надлештвима и издата наредба, да се све државне канцеларије затворе и све школе у знак жалости за великодушним Краљем.

Њ. Њ. Кр. В. В. Господар, Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица и Њ. Њ. В. В. Књаз Мирко и Књаз Петар похитали су у 10 сати у енглеску легацију да изјаве први Своје саучешће у жалости енглеском отиравнику послова г. Бомону и госпођи. За тим су шљедовали наш министар предсједник и остали министри и великодојници у стан г. Бомона и изјављивали саучешће или посјетнице остављали.

Такођер су биле извјешене заставе на пола копља на свима овдашњим иностраним легацијама, и сви дипломати одили су да изјаве своје саучешће г. Бомону и госпођи му.

Од стране Књажевске Владе наш министар иностраних дјела г. Томановић изјавио је саучешће депешом г. Греју, министру иностраних дјела у Лондону, који је од стране Краљевске Владе топлотом депешом захвалио.

За пок. Краљем одређена је дворска корота три недјеље, а војничка петнаест дана.

Јучер у недјељу било је заказано свечано отварање нашег народног позоришта, што је управа одложила до свршетка одређене короте.

Њ. В. Краљ Едвард рођен је 9. новембра 1841. г.; оженио се 10. марта 1863. г. са Александром принцезом данском, сестром Њ. Ц. В. Царице-матере Марије Феодоровне. На престолу га је наслиједио најстарији му син, Њ. В. Краљ Ђорђе, рођ. 3. јуна 1865. г., а ожењен 6. јула 1893. г. са Викторијом принцезом де Тек, сестричном Велике Књагиње Мекленбург—Стреличке Аугусте, старе мајке Њ. Кр. В. Књагиње Милице.

Њ. В. Краљ Ђорђе долазио је на Цетиње још г. 1887. са својим стрицем Алфредом Војводом Едмбуршким и стриним Маријом Александровном Војвоткињом Едмбуршком, и провели су овдје пет дана као гости нашег Узвишеног Владалачког Дома.

Поводом велике поплаве, која је задесила Шумадију, измијењене су између Цетиња и Биограда ове депеше:

Његовом Величанству
Краљу ПЕТРУ

Биоград

Тек из накнадних вијести о поплави у Шумадији дознао сам за сву величину елементарне несреће, која је задесила срце драге Ти Србије. Дубоко ме дира бол, који због тога дијелиш са цијелим Твојим народом, па Те молим да заједно с њиме примиш Моје и Мојих Црногораца искрено учешће у вашој жалости.

НИКОЛА.

Његовом Краљ. Височанству
Књазу НИКОЛИ

Цетиње

Веома сам тронут срдачним учешћем, које Ваше Краљ. Височанство узима у елементарној несрећи, која је задесила нашу драгу Шумадију.

Благодарим најискреније на честитци Христовог Воскресенија и желим да Ваше Краљевско Височанство са цијелом Књажевском Породицом у здрављу и срећи дочека и прослави благе дане.

ПЕТАР.

Министру МИЛОВАНОВИЋУ

Биоград

Вијести о великој несрећи, која је постигла братски нам народ у Србији од поплаве, изазивљу међу нама живо саучешће, као што је сасвим природно међу браћом. Његово Краљевско Височанство, мој Узвишени Господар, благоизволио је приложити за пострадале породице четири хиљаде франака.

Томановић

Министру Инстр. Дјела д-ру ТОМАНОВИЋУ

Цетиње

Молим вас да будете пред престолом Његовог Краљевског Височанства тумач наше најтоплије захвалности на племенитом дару и наших осећаја дубоке оданости и поштовања.

У исто време срдачно захваљујем вама, Књажевској Влади и свој Црној Гори на братском саучешћу у несрећи, која је походила Србије Шумадију.

Миловановић

РУМУНСКО ИЗАСЛАНСТВО НА ЦЕТИЊУ

У сриједу у 4 сата послје подне приспјело је на Цетиње нарочито изасланство, које је послао Њ. В. Краљ Румуније Карол I, да у име Његово честита Њ. Кр. В. Књазу Господару педесетогодишњицу Његовог владања. Тим поводом измијењене су између Њ. Кр. В. Књаза Господара и Његовог Величанства Краља Карола ове депеше:

A SA MAJESTÉ
KAROL I
ROI DE ROUMANIE
BUCAREST.

Je tiens à coeur à exprimer à Votre Majesté toute la joie que j'éprouve à recevoir aujourd'hui la brillante mission spéciale qui est venue m'apporter Ses gracieuses félicitations à l'occasion de mes cinquante ans de règne et me remettre en cette circonstance le Grand Cordon et le Collier de l'Ordre qui porte Son nom.

J'en suis particulièrement reconnaissant à Votre Majesté comme je La remercie de la délicate attention qu'Elle a eue de désigner comme chef de Sa mission la haute personnalité politique et militaire de S. E. le Général Budisteano.

Veillez Sire en agréer l'hommage de mon admiration à Sa Majesté la Reine et croire à mes sentiments de fidèle et inaltérable amitié.

NICOLAS.

ЊЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ
КАРОЛУ I
КРАЉУ РУМУНИЈЕ
БУКУРЕШТ.

На срцу ми лежи, да изразим Вашем Величанству сву ону радост, коју осјећам примајући данас сјајно изванредно изасланство, које ми је донијело Ваша љубазна честитања приликом моје педесетогодишњице владања и предало ми у исто вријеме ленту и оковратник ордена, који носи Ваше име.

Ја сам на томе веома захваљан Вашем Величанству, као што Вам благодарим и на деликатној пажњи, коју је имало одредивши као шефа Својег изасланства уважену политичку и војничку личност Њ. Пр. генерала Будистеано.

Изволите Величанство примити ову моју захвалност и поднијети увјерење мога дивљења Њеном Величанству Краљици и вјеровати у моје осјећаје искреног и сталног пријатељства.

НИКОЛА.

SON ALTESSE ROYALE
LE PRINCE DE MONTÉNÉGO
CETTIGNÉ

L'accueil chaleureux que Votre Altesse Royale a bien voulu faire aux membres de Ma mission extraordinaire, Me touche vivement et Je m'empresse de Vous remercier de tout coeur des paroles affectueuses que Vous M'adressez. Monsieur à cette occasion Je suis heureux de pouvoir Vous renouveler l'assurance de Mes sentiments les plus amicaux et transmettre les meilleurs compliments de la Reine, ainsi que les voeux ardents que Nous formons pour le bonheur de Votre Altesse Royale et pour celui de Son Auguste famille.

CHARLES.

ЊЕГ. КРАЉ. ВИСОЧАНСТВУ
КНЯЗУ ЦРНЕ ГОРЕ
ЦЕТИЊЕ.

Топли дочек који је Ваше Краљевско Височанство извољело учињети моме ванредном изасланству, живо ме је дирнуо и хитам да Вам захвалим из свег срца на љубезним ријечима, које ми је Ваше Краљевско Височанство том приликом упутило. Срећан сам, што могу да Вам поновим увјерење мојих најпријатељскијих осјећаја и да Вам изручим најбоље поздраве Краљичине, а тако и наше живе жеље за срећу Вашег Краљевског Височанства и Ваше Узвишене породице.

КАРОЛ.

Пред изасланство изишли су на сусрет дворским аутомобилом до границе г. Михаил Поповић, први ађутант Њ. Кр. В. Књаза Господара и ордонанс-официр г. ком. Милутин Томановић, који су у име Њ. Кр. В. Господара поздравили изасланство добродошлицом при ступању на црногорско земљиште. На граници су пријешли г. генерал Будистеано, вођа изасланства, с опуномоћеним министром г. Кантакузеном и г. генералом Котеско у дворски аутомобил и довели се на Цетиње у пратњи г. ађутанта Михаила Поповића, а другим аутомобилом дошли су чланови изасланства: шеф кабинета министра иностр. дјела г. Василиу и г. кап. Старфеа, у пратњи г. ком. М. Томановића. Чланови изасланства починули су у „Гранд Хотел“-у, гдје им је био стан приређен и гдје их је дочекао г. Славо Рамадановић као врш. дуж. двор-

ског маршала. Послије кратког одмора чланови изасланства уписали су се у књиге Њ. Кр. Вис. Књаза Господара, Њихових Кр. Височанстава Књаза Нашљедника и Књагиње Нашљедниковице и Њ. В. Књаза Мирка, а иза тога посјетили су нашег министра иностраних дјела. У вечер је била у Гранд Хотелу вечера, на којој су осим чланова изасланства била горепоменута господа, која су их дочекала.

Сутрадан, у 11^{1/2} сати прије подне, Њ. Кр. В. Књаз Господар примио је у Двору Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника у свечаној аудијенцији г. генерала Будистеана са осталим члановима изасланства. Изасланство су допратили у Двор и отпратили г. ађутант Михаил Поповић и г. ком. М. Томановић, који су им били аташирани. Пред Двором била је упарађена чета подофицира, која је при доласку и поласку изасланства одавала почаст г. генералу, док је војна музика свирала румунску химну, а мноштво окупљеног народа најсрдљивије га је с поштовањем поздрављало. На степеницама Двора дочекао је чланове изасланства в. д. маршала Двора и увео их у велики салон, гдје су већ били наши министри. У то се појавио Њ. Кр. В. Књаз Господар са Њ. Њ. Кр. В. Књазом Нашљедником и Књагињом Нашљедниковицом и Њ. Њ. В. В. Књазом Мирком и Књазом Петром. Г. генерал Будистеану приступио је Њ. Кр. В. Књазу Господару и пошто га је поздравио, предао му је својеручно писмо Његовог Величанства Краља Карола са великим крстом и колајном ордена Карола I, а Њ. Кр. В. Књазу Нашљеднику предао је велики крст ордена „Румунске звијезде“ и Њ. Кр. В. Књагињи Милици један албум од стране Краљеве. Говори, који су том приликом измијењени, били су веома срдачни и задахнути најискренијим пријатељством. Г. генерал је за тим представио Њ. Кр. В. Књазу Господару чланове изасланства, а Њ. Кр. В. Господар г. генералу чланове Своје Узвишене Породице и г. г. министре. Иза тога је Њ. Кр. В. Господар узео испод руке сједоц генерала и повео у побочну собу, гдје се с њим подуже разговарао, док су се у великом салону остали чланови Књажевске Породице најљубазније разговарали са члановима изасланства.

По свршетку аудијенције изасланство је испраћено из Двора истим почастима, као што је било и допраћено.

Истог дана, у подне, били су чланови изасланства позвани на интимни доручак код Њ. Кр. В. Књаза Господара.

Послије подне генерал Будистеано и остали чланови изасланства, а у пратњи додијељених им особа, чинили су посјете Високопреосвештеном г. Митрополиту Митрофану, нашим министрима и великодостојницима и члановима дипломатског кора. Том приликом предао је г. генерал предсједнику Министарског Савјета г. Др. Л. Томановићу, велики крст ордена „Румунске звијезде“, којим га је Краљ Карол благоизволио одликовати. Враћајући посјету, г. Др. Томановић предао је г. генералу Будистеану одлиција, којима је Њ. Кр. В. Књаз Господар благоизволио одликовати чланове изасланства, а одликовани су: г. г. генерал Будистеано и опуномоћени министар Кантакузен I. степеном Данилова ордена; г. генерал Котеско II. степеном; г. Василију III. степеном и г. кап. Старфеа IV. степеном истог ордена.

У вече, у 8 сати, био је у Двору Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника свечани објед у част изасланства, на коме су били: Њ. Кр. В. Књаз Господар, Њихова Краљ. Височан-

ства Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица, Њ. В. Књаз Мирко, наши министри и великодостојници.

При шампањском Њ. Кр. Височанство Књаз Господар подигао је слиједућу здравицу:

Mon Général,

Par un cordial empressement, dont je suis profondément touché, et dont la valeur ne m'échappe point, Sa Majesté le Roi Charles a bien voulu m'honorer de Ses félicitations à l'occasion de mon jubilé en m'envoyant en même temps une marque visible de Son amitié: le Grand Cordon et le Collier de l'ordre, qui porte Son Auguste nom. Je lui en suis pour cela extrêmement reconnaissant. Les vœux de bonheur qu'il Lui a plu de m'adresser et dont vous vous êtes fait, mon Général, le fidèle et charmant interprète, m'ont rempli le coeur de joie.

Pendant la longue période de Son règne, j'ai suivi avec un vif plaisir et une sincère admiration l'oeuvre sage et féconde de votre bien aimé Roi, auquel la Roumanie est redevable en grande partie de son état tranquille et prospère, ainsi que du degré remarquable de civilisation et de culture qu'elle a atteint et de la considération dont elle jouit auprès des autres nations.

Mais ce n'est pas ici et en ce moment que je compte aborder ce sujet. Je me réserve de m'y arrêter dans une autre occasion, à Bucarest dans six ans, si Dieu donne, quand Sa Majesté le Roi, à Son tour aura Lui aussi la fête de Son jubilé.

En attendant, je vous prie, mon Général, de rapporter à Sa Majesté le Roi, que je Le remercie du fond de mon âme de la prévenante attention, dont Il m'a fait l'objet, en la relevant encore davantage par le choix de votre personne, pour lui confier l'agréable mission, dont Votre Excellence s'est si bien acquittée.

En bons frères d'armes d'une époque glorieuse, passés déjà à l'histoire, buvons ensemble, mon cher Général, à la santé du Roi Charles et convions-Le à partager en esprit notre toast, car Il a senti comme nous l'âcre odeur de la poudre sur le champ de bataille devant un héros adversaire et aux côtés de notre grand et puissant allié.

Buvons à la santé de Sa Majesté la Reine Elisabeth, dont le monde entier connaît et admire les vertus de souveraine et de femme, autant que les dons sublimes de l'esprit, qui Lui ont assuré une place si haute dans les lettres modernes.

Buvons à la santé de toute la Famille Royale!

Je souhaite à votre pays, guidé par l'illustre Dynastie qu'il s'est donnée, toute sorte de bonheur et de prospérité, tels qu'ils reviennent à votre peuple issu des conquérants et civilisateurs du monde.

Gосподине генерале,

Његово Величанство Краљ Карол са Својим усрдним хитањем, које ме је дубоко тронуло, и чију важност потпуно схваћам, изволио ме је почастивати Својим честитањем и приликом мога јубилеја, шаљући ми у исто вријеме и као видљиви доказ Свој пријатељства ленту и оковратник ордена, који носи Његово узвишено име.

Ја му за то најтоплије благодарим. Његове добре жеље, које ми је изволио ујутити и којих сте ви, господине генерале, вјерни и пријатни тумач, испуњају ми срце радомом.

У току дугог периода Његова владања ја сам са живом љубављу и искреним дивљењем пратио мудро и плодно дјеловање Вашег љубљеног Краља, коме Румунија великим дијелом има да захвали за своје мирно и најредно развиће, као и за значајни ступањ цивили-

зације и културе који је достигла, а и за уважење, које ужива код осталих народа.

Али није овдје сада мјесто да то износим. Ја ћу то оставити за другу прилику, у Букурешту, до шест година, ако Бог да, када Његово Величанство буде славило Свој јубилеј.

У очекивању тога, молим вас, Господине генерале, да изволите саопштити Његовом Величанству Краљу, да му благодарим из дна моје душе на предусретљивој пажњи, коју ми је указао и коју је још више увећао избором ваше личности, повјеривши јој пријатну мисију, коју сте ви тако добро извршили.

Као добри ратни другови славне епохе, која већ припада историји, ијомо заједно, мој драги генерале, за здравље Краља Карола и изовилимо га, да душевно учествује у нашој здравици, јер је и Он, као и ми, осјетио барутни дим на бојном пољу против херојског противника а уз нашег моћног и великог савезника.

Пујмо у здравље Њеног Величанства Краљице Јелисавете, којом се врлинама владарке и жене дивичио свијет, као и дивним умним даровима, који су јој осигурали тако високо мјесто у савременој књижевности.

Пујмо у здравље цијеле Краљевске Породице!

Желим вашој земљи, којом управља сјајна династија, њоме забрањена, сваку срећу и најпредак, који припада вашем народу као потомку завојача и цивилизатора свијета.

Здравица је пропраћена бурним клицањем: „Живио“, „Живјела“, а војна музика, која је свирала пред Двором, одсвирала је румунску химну.

На Господареву здравицу г. генерал Будистеано је одговорио:

Monseigneur,

Au nom de Sa Majesté le Roi Charles I de Roumanie je remercie Votre Altesse Royale des chaleureuses paroles qu' Elle vient de nous adresser.

Je suis autorisé à dire à Votre Altesse Royale que la Roumanie et son Roi ont toujours senti leurs coeurs battre de sympathie et d'admiration pour tous les efforts que le Monténégro et son Prince faisaient pour leur indépendance et leur prospérité.

A l'époque où la dernière fois nous luttions pour notre indépendance nous considérions les braves Monténégrins, quoique bien loin de nous, comme si nous combattions en frères d'armes sur le même champ de bataille.

La santé portée par Votre Altesse Royale à mon Roi sera reçue dans mon pays avec une extrême satisfaction venant de la part de l'illustre Prince du brave peuple monténégrin.

Sa Majesté la Reine Elisabeth sera très sensible aux paroles flatteuses dites par le poète des Montagnes Noires au poète des Carpathes.

Je lève mon verre à la santé de Votre Altesse Royale, à la santé de Son Altesse Royale la Princesse, à la santé de L. L. A. A. R. R. le Prince et la Princesse Héritière, à la gloire et à la prospérité du Monténégro. Hourra!

Ваше Краљевско Височанство,

У име Његовог Величанства Краља Румуније Карола I захваљујем Вашем Краљевском Височанству на тојлим ријечима, које ми је извољело ујутити.

Овлашћен сам да рекнем Вашем Краљевском Височанству, да су Румунија и њен Краљ са срцем и пуним симпатије и дивљења увијек пра-

тили све најоре, које су Црна Гора и њен Владар чинили за своју независност и најпредак.

У епохи, када се потпуно јут борасмо за нашу независност, ми сматрасмо храбре Црногорце, и ако далеко од нас, као да се боримо као браћа у оружју на истом бојном пољу.

Здравица, коју је наишло Ваше Краљевско Височанство моје Краљу, биће примљена са највишим задовољством у мојој отаџбини, јер ју је подигао славни Владар јуначког народа црногорског.

Њено Величанство Краљица Јелисавета биће веома дирнута ласкавим ријечима, које је ијесник Црних Брда ујутито ијеснику Карпата.

Дижем моју чашу у здравље Вашег Краљевског Височанства, у здравље Њеног Краљевског Височанства Књагиње, у здравље Њ. Њ. Кр. В. Височанстава Књаза и Књагиње Престолонашљеднице, у здравље цијелог Књажевског Дома, за славу и најпредак Црне Горе. Ура!

И ова је здравица примљена одушевљеним клицањем: „Живио“, „Ура“, а војна је музика одсвирала црногорску химну.

Послије објед је био у великом салону серки, за вријеме којег се је Њ. Кр. В. Књаз Господар задржао највише у разговору са г. генералом Будистеаном, а у који је разговор увео и стајор Војводу И. Пламенца, пошто су као предмет говору служиле већином успомене из потоњег рата за ослобођење, у којем је г. генерал заповиједао као пуковник једном бригадом код Плевне и ту био рањен.

У петак присуствовали су донекле г. г. генерали Будистеано и Котеско архијерејској служби у манастиру, а у 10 сати прије подне пошли су са осталим члановима изасланства у пратњи аташираних особа и в. д. маршала Двора, на Ријеку. Пошто су се у Љесковцу уписали у књигу Њ. Кр. В. Књагиње Милене, навезли су се парабродом Барског Друштва „Neptun“ на Скадарско Језеро и учинили излет до Врањине и Вира. На параброду је био служен и доручак. По повратку на Ријеку Њ. Кр. В. Књагиња Милена благоизвољела је примити чланове изасланства у аудијенцију, а за тим су се око 3 сата вратили с пратњом на Цетиње.

У 4^{1/2} сата по подне чланови изасланства су походили Војни Стан, гдје су од стране министра војног г. бриг. М. Мартиновића и официрског кора били одушевљено дочечани и угостени. Г. министар војни наздравио је том приликом Њ. В. Краљу Каролу и храброј румунској војсци, а г. генерал Будистеано Њ. Кр. В. Књазу Господару и јуначкој црногорској војсци. Обије здравце примљене су бурним клицањем.

У вече, у 8 сати, дао је наш министар иностраних дјела у „Гранд Хотел“ у објед у част изасланства, на коме су били наши министри и изасланству додијељене особе. За вријеме објед дигао је министар предсједник г. др. Л. Томановић чашу за здравље Њ. В. Краља Карола и срећу и најпредак једновјерног нам и пријатељског народа румунског, као и за здравље изасланника тога народа међу Црногорцима, који их дочекују са срцем пуним љубави и пријатељских осјећаја, и међу којима остављају најљепшу успомену.

Г. генерал Будистеано, захваљујући на овој здравици и на одличном и срдачном дочеку, дигао је чашу за здравље Њ. Кр. В. Књаза Господара и срећу и најпредак Црне Горе.

Послије објед је било је у Двору сјајно соаре, на коме су присуствовали чланови изасланства, чланови

дипломатског кора, наши министри и великодостојници с госпођама.

Кад се је Њ. Кр. В. Књаз Господар појавио међу познатим гостима, пошао је у сусрет г. генералу Будистеану и у скупу присутних војвода и бригадира предао му је „Обилића“ медаљу за храброст, највише наше војно одликовање. Сви су честитали старом борцу ово високо одликовање, чиме је он био веома тронут и са захвалношћу и поносом одмах је медаљу на прса прикопчао.

За вријеме соаре-а, док су други чланови изасланства живо учествовали у игранци, г. генерал Будистеано био је предмет особите пажње Њ. Кр. В. Књаза Господара.

Послије бифе-а опростили су се чланови изасланства са свијема члановима Узвишеног Владалачког Дома, као и са присутним гостима, а Њ. Кр. В. Књаз Господар испратио је г. генерала Будистеана до степеница Двора и ту се с њим најсрдачније опростио.

У суботу, у 8 сати изјутра, изасланство је преко Котора отпутовало у Букурешт. Мало прије поласка дошао је Њ. Кр. В. Књаз Нашљедник, да им још једном пожели срећан пут, ставивши им на расположење Свој аутомобил, којим су у пратњи аташираних им дворника путовали до границе. При кретању били су да их испрате и наши министри иност. дјела и војни, цио официрски кор и многобројно грађанство. Кад се изасланство кренуло, поздрављено је од испуљеног народа бурним клицањем: Живјела Румунија! Захваљујући на овим поздравима г. Будистеано кликнуо је: Живјела Црна Гора, мала али велика!

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одлични путник. Прошле недеље био је на Цетињу г. Данев, бивши министар-председник бугарски са својом госпођом, који су продужили свој излет на дворском вапорићу до Скадра. При повратку у пратњи г. др. Колушева посетио је нашег министра иностраних дјела, министра војног и Високопреосвештеног Митрополита Митрофана и имао је част да буде примљен у аудијенцију од Њ. Кр. В. Господара. Послије подне били су на чај у царско-руској легацији, а у вечер су били позвани на дине у Књажевском Двору. Њ. Кр. В. Господар одликовао је г. Данева, као доброг патриоту и ревносног поборника словенске солидарности, првим степеном Данилова ордена.

Забава за поплаване у Србији. Овд прво цркв.-пјевачко друштво „Његош“, које стоји под високом заштитом Њ. В. Књаза Петра, приредило је у четвртак, 22. о. мј., у Зетском Дому забаву са лутријом и игранком у корист поплавлених у Србији. Забаву су извођели посетити Њ. Кр. В. Књаз Господар, Њ. Кр. В. Књагиница Нашљедниковица и Њихова Височанства Књаз Мирко и Књаз Петар.

Хипотекарна банка. На молбу Књажевске Владе, да би јој Краљевска Влада у Биограду извођела послати којег стручњака, који би основао и организирао нашу Хипотекарну банку, Краљевска влада радо се одазвала и упутила је овамо г. Алексу Стејскала, главног секретара Управе Фондова у Биограду и г. Др. М. Недељковића, чиновника Управе Фондова. Господа изасланици већ су на Цетиње стигли и приступили су одмах послу. Г. Стејскал задржаће се на Цетињу, док се статут банчин утврди, а г. Др. Недељковић остаће овдје подуже, да за неко вријеме руководи банчним радом.

Прославни одбор на Даниловом Граду. У прошлу недељу био је на Даниловом Граду велики збор грађана, на коме је под председништвом г. бриг. Блажа Бошковића изабран одбор од 120 лица из Данилова града и свију Бијелопавлица за прославу педесетогодишнице владања Њ. Кр. В. Књаза Господара.

Прославни одбор на Цетињу. У одбор за кићење вароши ушли су накнадно ови чланови: г. г. Шалета Ивановић, Нико Дубовичанин, Марко И. Иваншевић, кап. Марко Иваншевић, Стево Поповић, Илија Богданов, Ристо Савов Иваншевић, Перо Петровић и Душан Вуксан.

Преминуо. У Команима преминуо је 5. о. мј. шездесетогодишњи служитељ олтару Господњега, командир *ђой Симо Радуловић*. Покојник се родио 11. фебруара 1827. год., а рукоположио га је 6. августа 1847. год. блаженопочивши Митрополит Петар II. Овај ревносни свештеник није се ограничио на вршење само свештеничких дужности, већ се је као прави патриота у ондашњим мучним данима, у којима се налазаше наша домовина, показао и као одличан јунак и прегалац. Блаженопочивши Књаз Данило постави га као тадашњег пограничара за стотинаша Радуловићске чете, коју је дужност вршио скоро 20 година на опште задовољство. А када су први командири у Црној Гори постављени били, наименован је покојник од Њ. Кр. В. Књаза Господара за командира Команско-Загарачког баталиона, у којем је чину остао до дубоке старости, када је и пензионисан.

Уз командирску дужност вршио је за 13 година и дужност племенског капетана. Најпослије у старим својим данима, као командир у пензији, био је 1905. год. једногласно биран за народног посланика Команско-Загарачке капетаније, а као најстарији по годинама био је и привремено председник прве Народне Скупштине. За многобројне своје заслуге био је од Њ. Кр. В. Књаза Господара више пута одликован, а какав је глас и поштовање уживао, види се и по томе, што му је по Високом налогу на спроводу била почасна чета, која је на гробу извршила плутунску паљбу. На спроводу је био и силан народ из свих околних племена са својим старјешинама. Лака му земља!
В. П.

ТЕЛЕГРАМИ

† Краљ Едвард VII.

Лондон, 23. априла. Краљица се вратила. Краљ ју није могао на станици дочекати, јер пати од бронхијалног катара, који га принуђава да већ два дана из собе не излази.

У 7^{1/2} сати у вече издан је слиједећи билтен: Краљ болује од бронхита. Стање даје повода узнемирењу.

Лондон, 23. априла. И ако је краљ при повратку у Лондон доста добро изгледао, ипак се је могла примјетити на њем знатна промјена. Краљ се очигледно није био још опоравио од прилично јаког назеба, који је био задобио у Бијарицу. Послије кратког одмора у двору Сандришем краљ се је вратио у Лондон очевидно у бољем здрављу, али ушљед нагле промјене времена оболио је од инфлуенце, од које се је ипак све до јуче на ногама држао. Љекари су провели прошлу ноћ у Двору.

Лондон, 23. априла. Билтен у 11 сати пре подне гласи: Краљ је провео ноћ сразмјерно мирно, али симптоми се нијесу поправили и стање њего. Величанства даје повода тешком узнемирењу. Билтен су потписали пет љекара.

Лондон, 24. априла. Билтен у 6 сати у вече гласи: Симптоми су се погоршали. У току дана стање је било критично.

Билтен у 10 сати у ноћи: Сви чланови краљевске породице налазе се непрестано у Двору. Изгледа, да убијење све више превлађује, да је стање краљевско апсолутно без наде.

Краљ је умро у 12 сати и 25 минута по поноћи.

Беч, 24. априла. Цар је био у енглеском посланству, да изјави саучешће енглеском посланику. И сви чланови царске породице саучествовали су.

Свечано отварање изложбе за лов није било данас ушљед смрти краља Едварда.

Лондон, 24. априла. Званично се јавља, да је краљ умро можда већ у 11 сати и 45 минута у пристству краљице, престолонашљедника и престонашљеднице и других чланова краљевске породице.

Краљ је цијело вече био у летаргичном стању, а у 10 сати већ није знао за себе.

Лондон, 25. априла. Од свих владара и државних поглавара стигле су депеше саучешћа, а тако исто и од влада свију страних држава. Посланици су изјавили министру Греју саучешће својих влада.

Берза је затворена, судови одложени, заставе у знак жалости извјешене, звона на црквама звоне, све свечаности суотказане, жалост је оншта по цијелој земљи.

Нови краљ примиће име Ђорђе V.

Петроград, 26. априла. Царица-мати и В. Књаз Михаил Александровић отпутовали су синоћ у Лондон.

Лондон, 26. априла. Дворска корота трајаће до 7. новембра.

Париз, 26. априла. Краљ Ђорђе V управно је председнику републике Фалијеру, а министар Греј министру Пишону депеше, којима захваљују на саучешћу за краљем Едвардом. Краљ Ђорђе у својој депеши каже: Симпатије и драгоцјено пријатељство Француске учиниће, да ћемо лакше поднијети неизмјерни бол.

Петроград, 26. априла. Цар и Царица телеграфски су упутили тошло саучешће краљици-удови и новом краљу. Царица је послала нарочити телеграм краљици. По наредби царевој Извољски је овластио руског посланика у Лондону, да изјави искрено саучешће руске владе. Министар вели у свом телеграму на посланика: Тешки удар који је постигао краљевску породицу и народ енглески, изазвао је дубоку жалост у Русији, гдје је покојни краљ свуда држан за искреног пријатеља.

Побуна у Албанији

Солун, 18. априла. Арнаути су потпуно ослободили качанички кланац, који је сада војска заузела.

Солун, 19. априла. Око качаничког кланца је мир. Чете лијевог крила под заповједништвом Осман-паше крстаре по Горњој Морави и пале све куће, које су станари напустили, а о којима се не зна гдје су. Проливање крви избјегава се.

Цариград, 19. априла. Косовски валија јавља, да су се Арнаути послије битке код Гњилана и Качаника почели разилазити. У Приштини и Призрену и Калканделеру влада потпуно мир.

Солун, 20. априла. Шевкет Торгут-паша наставио је јуче да продира с обје стране качаничког кланца, те се побио с устаницима. Бој је трајао до у ноћ. Арнаути се повлаче у планине. 3.000 Арнаута налазе се још у кланцу црнољевском на путу за Призрен. Војска је кренула против њих. 90 рањених војника донесено је овамо.

Арнати, који бјеже пут Прешове и Куманова, позвани су јутрос од улема и чиновника, да положе оружје, што су ови и учинили кличући: живио султан! Војска је успоставила телеграфску свезу. Бунтовници се и даље прогањају. Машинске пушке и брдски топови принуђавају Арнауте свугдје, да са великим губитцима напусте своје положаје.

Солун, 21. априла. Изасланици устаника из Косова наговарају устанике из Малесије, да и ови траже да им се одрже повластице, добијене од Абдул-Хамида. Узбуђење у Пећи, Призрену и Митровици стишава се, али зато се ипак продужују војничке операције.

Цариград, 21. априла. По званичном списку министарства војног о губитцима у сукобима од 17. о. мјесеца, који су се свршили заузећем качаничког кланца, погинула су три официра и 24 војника, а рањено је 5 официра и 89 војника. Арнаути су имали 500 мртвих, међу њима свог војводу Идриз Сефера. Јучер је био бој код Морава-Баре, у којем су Арнаути разбијени. Такођер су рашћерани Арнаути, који су провалили у Ђаковицу.

Цариград, 22. априла. Камара је претресала о приједлогу односно изашлијања парламентарне анкете у Албанију. Велики везир је одбио приједлог, изјављујући да покрет у Албанији не зависи од спољашњих утицаја, нити стоји у вези са књазом Гиком, већ су га једино изазвали вође Арнаута. Камара је одбила приједлог са 132 против 47 гласова.

Цариград, 23. априла. Тврди се, да је Ђаковица у рукама устаника.

У Призрену се боје, да и тамо устаници не упадну. Пут Феризовић—Призрен чувају војници. Из поузданог се извора чује, да су Арнаути напали из засједи у близини Гњилана једно одјељење војске са чебаном, и убили 6 а ранили 16 војника, разоружали њих 120 и отели 48 кашета фишека.

По поузданим вијестима, у Пећи и Призрену влада мир. Опасно стање је проглашено у Качанику, Феризовићу и Гњилану.

Солун, 25. априла. Нови нереди су се изродили у Вучитрну код Качаника. Кланац црнољевски заузела је војска без отпора.

Биоград, 19. априла. Престолонашљедник краљевић Александар произведен је Краљевим указом за поручника.

Цариград, 20. априла. Изашла је царска ирада, којим се потврђује трговински уговор између Турске и Црне Горе.

Цариград, 20. априла. Посланичка камара је укинула пензије за неке зетове и припаднике царске породице, на што је министар финансија дао своју оставку. И министар унутрашњих дјела пријети с тога својом оставком.

Цариград, 22. априла. Пошто је велики везир истакао питање о повјерењу, камара је са 153 против 29 гласова одлучила, да се успоставе пензије за царинске зетове. Министар финансија тргао је ушљед тога своју оставку.

Списак странаца приспјелих на Цетиње од 17. до 24. априла 1910. год.

Гранд Хотел: А. Бадинг с госпођом, савјетник из Берлина; Др. П. Фалк, адвокат из Бреславе; К. Ричер, председник коморе из Брауншвага; Ј. Браун, фабрикант из Штутгарта; г-ђа генералица Вајланд, из Висбадена; Е. Ридигер с госпођом, фабрикант из Саксонске; Ј. Алтман, грађ. савјетник из Беча; Р. Бадер с госпођом, фабрикант из Беча; Ф. Ј. Бер, фабрикант из Чешке; К. Адлер, главни секретар из Беча; А. Суес, прив. из Беча; Др. Е. Суес, прив. из Беча; Х. Круг, прив. из Витковица; г-ђа Т. Мареш са сином, прив. из Беча; Р. витез Једина с госпођом, прив. из Граца; Ф. Најбронер с госпођом, главни директор из Аугсбурга; М. Шанман с госпођом, прив. из Америке; Д. Лав, прив. из Канаде; Р. Ц. Форстер, прив. из Малте; Др. Пивац, лекар из Беча; Ј. Масјак, прив. из Трста; Р. Баковски, нотар из Прага; Ј. Шинвинд, прив. из Елберфелда; г-ђа Ф. Клостерман, прив. из Елберфелда; Др. Ст. Данев, адвокат из Софије; Х. В. Грандке, прив. из Њемачке; Е. Штајнер, трг. путник из Беча; А. Бем, прив. из Граца; В. Хаусман с госпођом, фабрикант из Рајхенберга; К. Тренклер, проф. из Рајхенберга; г-ђица Ј. Најбауер, прив. из Герлице; Др. А. Фосек, савјетник из Знајма; Др. Х. Јакобс, тајни савјетник из Берлина; Х. Манхајмер с госпођом, директор из Шведске; А. Вантерс, апотекар из Белгије; Р. де Грунберге, рентијер из Париза; Ј. Кауфер, путник из Беча; Др. А. Клајн, лекар из Билеће; барон Ф. Литкемајер, сликар из Кобурга; Р. Шнајдер, директор из Минхена; барон Таутфосек, секретар посланства из Софије; К. Јасен, дворски глумца из Минхена; Ф. Керн, инжењер из Аугсбурга; Ј. Франц, инж. из Трста; барон Бранка, секр. легације из Минхена; Франк Скот с госпођом, прив. из Њујорка; Ј. М. Томсон, прив. из Лондона; П. Спенсер, прив. из Лондона; А. Ребајн, књижевник из Келна; А. Мец с породицом, прив. из Келна; Ц. Морис с госпођом, прив. из Филадельфије; г-ђа Е. Причард, прив. из Енглеске; А. Мункел с госпођом, тајни савјетник из Висбадена; П. Херцберг, прив. из Келна; Ф. Е. Херн, прив. Америке; барон Пидол, прив. из Беча.

Хотел Рајнвајн: Т. Миксић, проф. из Митровице; Н. Илић, чинов. из Митровице; Г. Хамчек, чин. из Прага; д-р А. Рехниц, лекар из Беча; О. Мартинс, чинов. из Бреславе; Ј. Хала, чинов. из Инсбрука; А. Блох, чин. из Минхена; Г. Гени, чинов. из Солуна; Ј. Вадласка, чинов. из Моравске; А. Фолс, кап. из Лондона; д-р Г. Плунај, лекар из Лондона; д-р О. Манс, лекар из Лондона; Ј. Фукс, чинов. из Беча; Ф. Пливајз, трг. из Беча.

ОБЈАВА

Књ. Мин. Финансија и Грађевина својим рјешењем од 16. априла т. г. одредило је да одложи на 1. маја тек. године (по старом календару) лицитацију за лифероване соли обнародовану у објави у 15. броју „Гл. Црногорца“ од 27. марта ове год., под истим условима, који су означени у горепоменутој објави.

Они који су послали своје понуде, позивају се такође, да поднесу и мустре, иначе њихове понуде неће се узимати у обзир.

К.Бр. 113 — Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина 17. априла 1910. године.

ANNONCE

Le Ministère Princier des Finances a par sa décision en date du 16. avril a. c. décidé d'ajourner au 1. mai a. c. v. s. l'enchère publique pour la livraison du sel, publiée dans l'annonce du № 15 du „Glas Tzrnogortza“ du 27 mars a. c. — aux mêmes conditions annoncées dans l'annonce sousmentionnée. Ceux qui ont envoyé leurs offres sont invités de transmettre aussi les échantillons, autrement leurs offres ne seront pas prises en considération.

№ 113. — Ministère Princier des Finances et des Travaux Publics, Cetigné le 30. avril 1910.

ОГЛАС

Одјељење Народне Привреде Књ. Министарства Унутрашњих Дјела, набавило је два пастува арапско-пуљешке расе, од којих је један одређен за област Никшић и налази се у сточарском заводу у Никшићу, а други у ново заснованој пастувајској станици у Подгорици, која се налази под управом обласног марвеног љекара.

Сувише и у сточарском заводу у Никшићу и у пастувајској станици у Подгорици налази се по један магарца пастув.

Одјељење Народне Привреде с овим ставља до знања привредницима у Књажевину, ради подвођења женских приплодних грла.

Такса за скок утврђена је по два перп. Број 1211. Из канцеларије Одјељења Народне Привреде, 7. априла 1910. год. Цетиње. 2,3

ОГЛАС

Сви ниже изложени Закони за Књажевину Црну Гору, са назначеним цијенама, могу се добити на Цетињу: у књижарима Мартиновић — Иванишевић; у Подгорици: у књижарима Коста К. Станића и Рундо — Загора; у Никшићу: у књижари Симата Гарчевића; у Велимију: код Коста Миљанића.

- 1. Устав за Књ. Црну Гору, перп. 1.—
2. Закон о редбене, уопште и др. за осп. школе, перп. 2.—
3. Закон о нар. школама перп. —50
4. Закон о судском поступку у грађанским парницама, перп. 1.—
5. Закон о штампи, перп. —50
6. Кривични Закон, перп. 2.—
7. Општи Имовин. Закон, перп. 4.—
8. Закон о изборима народних посланика, перп. —30
9. Закон о уређењу Држаног Савјета, перп. —30
10. Закон о пословном реду у Државном Савјету, перп. —30
11. Закон о Министарској одговорности, перп. —30
12. Закон о Експропријацији, перп. —30
13. Закон о уређењу привредног Савјета, перп. —20
14. Закон о привременом пословном реду у Народној Скупштини, перп. —40
15. Закон о јавнијем зборовима и удружењима, перп. —20
16. Закон о држ. буџету, перп. —30
17. Закон о парохијском свештенству, перп. —50
18. Закон о јавним правозаступницима, перп. —50
19. Трговачки Законик, перп. —80
20. Закон о порезу на алкохолна пића и таксирању судских пресуда, перп. —20
21. Закон о поступку судском у кривичним дјелима, перп. 1-50
22. Закон о подјели, насељењу и уживању Бривске Горе, перп. —30
23. Закон о измјенама и допунама у закону о изборима народнијих посланика, перп. —30
24. Закон о административној подјели Црне Горе, перп. —30
25. Закон о Устројству судова у Књ. Црној Гори, перп. —30
26. Закон о измјенама у Кривичном Законнику, перп. —20

Број 152. Цетиње, 11. марта 1910. Управа Држ. Штампарије.

СТЈЕЧАЈ

Државна Штампарија примаће на обучавање осам ученика под сљедећим условима:

1. Да је ученик свршио основну школу — са врло добрим успјехом — првијенство ће имати они, који су посјеђавали један или више разреда гимназије;

- 2. Да је потпуно здрав;
3. Да је доброг владања;
4. Да није млађи од 13 година.
5. Да мора становати на Цетињу.

Учење траје четири године, за које ће вријеме ученици примати на име издржавања и то: прве године учења по 10 перпера мјесечно; друге године по 15 перпера мјесечно; треће године по 20 перпера мјесечно и четврте године учења по 30 перпера мјесечно.

По свршетку четири године учења полагаће ученик испит, и по положеном испиту произвешће се за радника.

Они ученици, који би показали особиту марљивост, способност и владање, могу бити произведени за помоћнике радничке и прије на вршетку четврте године, и имаће као такви плату од 40—45 перпера мјесечно.

Они родитељи или старатељи, који би имали вољу да њихова дјеца изуче штампарски рад, нека поднесу молбу Управи Држ. Штампарије, и уз молбу да приложи дјетињу потоњу школску свједоцбу, крштеницу и љекарско увјерење и то најдаље до 15. марта тек. год.

Број 114. Цетиње, 17. фебр. 1910. Управа Држ. Штампарије.

ОБЈАВА

У уторник 27. текућег мјесеца у 9 сати прије подне у канцеларији Административног Одјељења Министарства Војног даваће се на јавној лицитацији израда двије хиљаде пари војничких цреваља, № 28, 29, 30, 31 и 32.

Цревље се имају израдити од најпрве врсте робе и израде, а по мустрама које ће се изнијети на лицитацију и које ће се хранити и служити ће за контролisanje израде и доброте погођених војничких цреваља.

Цревље се имају израдити и предати у магазин Административног слагалишта на Цетињу и то: хиљаду пари на 1. јуна а хиљаду пари на 1. августа текуће год.

Лицитантери су дужни донијети кауције у готовом новцу или судом овјереној непокретности у вриједности од перпера 7.000 иначе без речене кауције није дозвољено никоме лицитирати.

Ко жели лицитирати нека се реченог дана на означено вријеме пријави у канцеларију Административног Одјељења Министарства Војног, иначе писмене или телеграфске понуде неће се примати.

Сва мања објашњења и услови биће објашњени приликом лицитације.

Број Р. 1469. Е. 946. Из Админ. Одјељења Министарства Војног, 15. априла 1910. год. Цетиње. 2,2

ОГЛАС

Пошто се Јово Крстов Хајдуковић из Подгорице у Црници, пошљедњи пут јавио својој родбини назад три године из Fairbanks—Alaska у Америци, а од тада се о њему ништа не зна, то се моли сваки онај, који би што о поменутом Хајдуковићу знао, да неодложно о томе обавијести ово Министарство.

Број 760. Из канцеларије Књ. Министарства Иностраних Дјела, 26. марта 1910. на Цетињу. 3,3

ОБЈАВА

На дан 1. маја т. г. у 10 часова прије подне, Административно Одјељење Министарства финансија и грађевина одржаће јавну лицитацију у својој канцеларији за набавку 500. (пет стотина) кубних метара дрва за огрјев државних надлештана на Цетињу, за идућу зимску сезону 1910./11. год.

Ко би се желио примити, да поменути количину дрва лиферије, нека се за ближе извјешће и услове обрати сваког радног дана у канцеларији поменутог одјељења.

Број 2. Из канцеларије Административног Одјељења Министарства Финансија и Грађевина, 12. априла 1910. Цетиње. 2,2

ОБЈАВА

Овд. Отоманска Легација, својим дописом од 27. фебруара (12. марта п. н.) тек. год. Број 12078/36., извјестила је Књ. Министарство Иностраних Дјела, да је забрањен прелазак с оружјем у Скадарском Вилајету, што се саопштава свима заинтересованим, ради знања и управљања.

Из канцеларије Књ. Министарства Иностраних Дјела. Цетиње 5,5

ОГЛАС

На основу наредбе Књ. Обласног суда у Колашину од 17. новембра пр. г. број 2488. IV. 1908. 298, износи се на јавну продају, доле описана непокретност Радосава Јакшића из Поља, за измир његових дугова — процијењена 787 перпера и 50 пара.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског Суда у Пољима, а за исту се одређују три рока: 8. маја, 8. јуна и 8. октобра, ове године од 8 сати прије подне до 3 сата по подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијене, на другом неће испод 2/3 процијене, а на трећем уступиће се понудиоцу највеће цијене.

Лицитантери су дужни на дан продаје положити јемство 10% од процијењене вриједности. Позивају се сви они који имају прече право купње, као и они који подлажу какво реално право на непокретност да се пријаве суду прије почетка продаје.

Опис непокретности:

2 1/3 рала оране земље у „Ковачевића лозине“ — граници: од истока земљом Филипа Томовића, од југа земљом Данице Марковића, од запада и сјевера комуном. Купац горње непокретности — стјече са истом и сва права у испаша горе, води о свим племенским комунама капетаније Пољске, као остали Пољанин.

Број 416.—144.—1908. У Пољима, 8. априла 1910. г. Капетански Суд, кап. Блажо Анђелић. Р.240.бр.280.1,1

Приватни огласи

ПОЗИВ

На основу чл. 27. друштвених правила, Цетињска Читаоница

одржаће 2. маја т. г. у 3 сата после подне Главну Годишњу Скупштину са следећим дневним редом:

- 1) Читане извјештаја о раду управе као и стање друштвене благајне;
2) Оставка старе управе и бирање нове управе; и
3) Евентуалија.

Позивају се г. г. чланови Читаонице, да изволе доћи на скупштину, на којој ће, према друштвеним правилима, имати право гласа само они, који буду до тога дана исплатили годишњу чланарину.

Цетиње, 15. априла 1910. год. Број 100 Председник Цетињске Читаонице Душан Вукотић.

Секретар Филип Врчевић. Р.93, бр.000 2,2

ОГЛАС

Прва Никшићска Штедионица

намјерава да подигне у Никшићу једну нову грађевину за канцеларију и др. потребе.

За тај циљ одржаће Штедионичка управа у садањој канцеларији лицитацију на 2. маја 1910. год.

Сваки квалификовани предузимач, који жели учествовати у овој лицитацији, дужан је предходно положити кауцију од четири хиљаде аерера у готовом новцу или у непокретности. Кауција ће се истог дана свима предузимачима повратити, а задржаће се понудиоца најниже цијене, ако би цијена Управном Одбору била повољна.

Предрачун, планови и услови могу се виђети сваког радног дана у канцеларији Штедионице. Никшић, 15. марта 1910.

УПРАВА Прве Никшићске Штедионице. П.л. бр. 184 3,4

ПОЗИВ

Главну Скупштину Акционара Црногорске Пиваре „ОНОГОШТ“ у Никшићу

која ће се одржати у недељу 21. маја ов. г. у 9 сати прије подне у Пиварским просторијама са овим:

- ДНЕВНИМ РЕДОМ
1. Избор перовође и двоце акционара за овјеровање записника.
2. Извјештај удругара о раду досадашњем.
3. Избор Управног и Надзорног одбора.
4. Избор шесторице акционара у смислу чл. 8. Правилника за преглед друштвених рачуна.
5. Евентуалије.
Мјесто улазнице служиће привремене признанице редовних уплата (чл. 37.) Р.90.бр.261.2,3 УПРАВА.

Јанко Спасојевић

ПРАВАЗАСТУПНИК — ПОДГОРИЦА

Yanko Spasojevitch

AVOCAT DEPUTÉ—PODGORITZA (Monténégro) Р.10. бр.199.2,10

ПРОДАЈЕМ све своје непокретно имање у Дољанима, — снабђевена лозом и осталим воћем.

Ко жели купити нек се пријави што пријед потписом. Р.26.бр.249.2,2 Богоић Ивановић, Дољани (из Куча).

ИЗГУБЉЕНА је једна ВИОЛИНА на путу до Буковице до Цетиња. Иста је испала из аутомобила. Ко је нађе и донесе у редакцију „Цетињског Вјесника“ добиће пристојну награду. Р. 27., Бр. 207 2,2

ПОЗИВ

НА

УПИС III. КОЛА АКЦИЈА ПРВЕ НИКШИЋ. ШТЕДИОНИЦЕ

На основу ријешења IX редовне главне скупштине акционара Прве Никшићске Штедионице од 30. јануара 1909. год. отворен је од 2. фебруара 1909. год.

Упис на III. коло од 2000 акција по 100 круна

При упису полаже се на име уписане акције. Уплата се врши постепено у недељним обрцима по 50 пара недељно рачунајући од 1. јануара 1909. год.

Упис се врши сваког редовног дана код Прве Никшићске Штедионице у Никшићу и њених филијала у Шавнику и Велимљу.

Уписнину и уплату треба слати поштанском упутницом или полагасти за рачун Штедионице мјесним новчаним заводима

Пошто је остао врло мали број неуписаних акција, то се скреће пажња онима, који желе да учествују у штедионичкој акцији, да се ујакне акција јошуре.

Прва Никшићска Штедионица. Р. 140 број 215. 2,10

НАЈБОЉИ ЕТЕРНИТ

ИТАЛИЈАНСКОГ ЕТЕРНИТСКОГ ДРУШТВА ИЗ ЂЕНОВЕ

као такав — одобрен је као најбољи на анализу у Париз. За потврду увјерења, важи најбоља препорука овог етернита, што ће се Дом Књажевске Владе покрити поменути етернитом.

Овим објављујем да сам заступник поменутог Етернитског Друштва из Ђенове, за Црну Гору. Које је потребно најбољи етернит нек се обрати потписатом, Цетиње.

П. п. бр. 190 3,5 Патар Драцун.

РАДИСАВ Н. ЛУЧИЋ

АДВОКАТ — НИКШИЋ

Извјештавам поштовану публику, да сам отворио правозаступничку канцеларију у Никшићу, и да примам на заступање све парнице — нарочито спорове приватно правне природе (трговачке и грађенске). Р. 30 бр. 200 2,3

ADVOKATURSKANZLEI

RADISAV N. LUTSCHICH

NIKSCHITCH — MONTENEGRO

Übernehme als Vertreter alle Gerichts-fälle vor unseren Gerichten. Р. 14. бр. 200 2,3

Д-р Х. КУСЛЕВ

дипломирани зубни љекар — ЦЕТИЊЕ.

Стављам на знање поштованој публици, да ћу мој зубољекарски кабинет од 23. априла тек. године премјестити на Цетиње. Р.30. бр.253. 2,3

ОГЛАС

Мој син Милош Чопић отпутовао је у Америку прошле године у мјесцу септембру без мога одобрења. Тамо се одао беспосличену, раскошном животу, лакоумном задуживању и расипању моје имовине, издајући признанице појединим повјерљивцима с обзиром да ћу ја такве његове дугове исплаћивати. На овакав начин Милош ми је до сада упропастио 5—6000 перпера. Поводом чега сам принуђен овим објавити свакоме и свуда, а нарочито Милошевим повјерљивцима у Америци, да Милошу, на име моје и кућне одговорности не дају ништа, јер никоме такво потраживање нећу признати, а на то ми даје право чл. 696. Оп. Имов. Законика. Никшић, 18. марта 1910. г.

Р. 108. бр. 192. 2,3 Арсо Чопић трговац

Од 300 до 500 круна мјесечно

може сваки без разлике сталежа заслужити, који хоће продавати у Аустро-Угарској законом дозвољене срећке и вриједносне папире. Капитал није нужан. — Проспекти наших срећака су јефттинији од свију срећака осталих фирми и лакше се могу продавати, а нашим заступницима још и засебно награду дајемо.

Густав Браун Budapest V, Béta u. 3. П. п. бр. 197 2,3

Барско Друштво

Објава

Обзнањује се, да ће пароброди Барског Друштва почев од понедељника 12. априла по ст. кал. одржавати свакодневни саобраћај (урачунате недеље и празници) између Вирпазара и Плавнице. Р.32. бр.238.2,2 Управа Барског Друштва.

Дневно 20 до 50 круна

може сваки без разлике заслужити, који се жели занимати са продајом једне добре ствари. МАРЉИВЕ ОСОБЕ ДОБИВАЈУ И НАГРАДУ Посао је сталан а особито повољан за Агенте Српске понуде треба слати на: Administracjia „Neue Fortuna“ Budapest, V., Börse Postfach 78. Р.47. бр.256.2,6

Народна Банка Књ. Црне Горе у Бару

проширила је свој рад отварањем трговачко-експедиционог одјељења; те се овим умољавају г. г. трговци из свих мјеста Књажевине Црне Горе, да би извољели своје полице са свим исправама шиљати Народној Банци у Бару, која ће се старати, да што тачније и брже обавља послове у свом одјељењу како би власници робе могли исту уредно примати; а да би Банка брзом експедицијом могла потпуно задовољити г. г. трговце, она ће отворити и своје агенције на Виру, Риједи и Плавници; а за кратко вријеме отворити ће и своју филијалу у Подгорици.

Трговци могу своје полице предавати како централно у Бару, тако и свим њеним филијалама и агенцијама.

П. п. Бр. 288. (1—3)

УПРАВА НАРОДНЕ БАНКЕ КЊАЖЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ

ИНДУСТРИЈСКОМ АКЦИОНАР. УДРУЖЕЊУ У НИКШИЋУ

Потребно је: до 30 добрих мајстора — зидара — вјештих зиданау, ломњеним каменом. На посао би могли ступити 1. маја о.в. г. Рада би имали цијело љето; Дрвене грађе за кров, греда, штаца и шуљева у већој количини, — предаја одмах. 15.000 комада опека. за сва објашења, као и са понудама, треба се обраћати писмено или усмено, у канцеларију Удружења. Никшић, 15. априла 1910. год. Р.69.бр.282. 1,1

УПРАВА.

Народној Банци Књажевине Црне Горе у Бару

ПОТРЕБАН ЈЕ БЛАГАЈНИК. Ко жели на ово мјесто компетовати нека упити молбу Управи Народне Банке са документима, о евентуалној досадашњој служби, а нарочито податке о свом имовном стању.

Молбе треба упутити што прије. Информације о условима могу се добити у Банци. Р.53.бр.283.1,1 Народна Банка Књ. Црне Горе.

Радостан Глас!!

ЗА

сваког а нарочито за оне који пуше дуван,

Ко пошље само 5 перпера тај ће добити једну изванредно лијепу израђену **Справу** за припаљивање цигарета, која се помоћу једног притиска сама запалје и по жељи опет гаси. Наручбе треба слати директно на Агентуру и комисионарску радњу.

ХРИСТИФОРА МОРАВЦА

П.п.бр.125 4,40 у Подгорици.

„ЦЕМЕНТ“

ФАБРИКА ЦЕМЕНТА ПОРТЛАНД СПЉЕТ

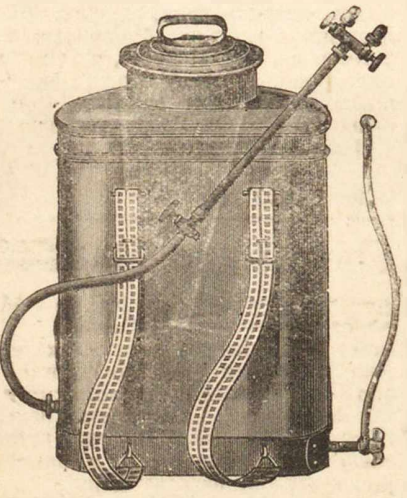
Трг воћа

нуди свој изврстан производ уз најповољније услове. П.п.бр.161 4,14

ОБЈАВА

Јављам заинтересованијем да имама на продају разних штрцаљана за кропљење лоза као и потребите дјелове за поправку, као и плавог камена.

ПЕТАР ДРЕЦУН
Цетиње,
П.п. бр. 277. 2,5

РИМОНГЕР & КО
ТРСТ

(Anniger & Co Trieste)
Via S. Nikolo 10

Велико складиште ловачких и ратних пушака. —

Оригиналних **Gasser**-ових револвера израђених код фабрике Leopold Gasser у Бечу, најновијих американских револвера и аутоматичних пиштоља, и сваке врсти. Нови индустровани ценовник, шаљемо на захтјев и бадава и франко.

П.п. бр. 293 14—20

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног оца

† **Сава Перова Митровића**
официра у пенсији

који се на 25. марта тек. год. после подужег боловања пресели у вјечност у 78. години свога живота, укавано нам је било велико саучешће са стране наших и других племеника, пријатеља и познатика било лично, било писмено, па смо побуђени најтоплије се захвалити и доживотно благодарни остати:

Министру војном генерал-ађутанту господину бригадиру Митру Мартиновићу на његовом срдачном брзојавном саучешћу и наређењу да се наш мила покојник сахрани са војничком почастима. заступнику обласног управитеља господину бригадиру Велици Лазовићу на личном присуству при погребу нашег милостивог оца.

Вјечита хвала свештеницима: Радоњићу, Павићевићу и Вујошевићу, који над покојником опјељиво извршише.

Особита хвала попу Боју Вујошевићу, Мојсију Поповићу учитељу и Богдану Милићу подофициру, на њиховим дирљивим говорима, којим се са покојником опростише, и у којима онако лијепо истакло његове заслуге.

На особ хвала командирима: Поповићу, Секуловићу и Никићу; капетанима: Крсту Ивановићу и Петру Вујошевићу на израженом личном саучешћу.

До гроба смо благодарни, учитељима, официрима, барјактарима и у опште нашој браћи Кучима и Братоножићима, који у великом броју похиташе, нашег драгог оца братски ожалише, до вјечне куће испратише и тим нам у неколико неизмјерну жалост олакшаше.

Свијема и свакоме хвала, ко нам у овој жалости ма којим начином утјеху пружи.

Горња Кржања, 10. априла 1910.
У име ожалошћене породице синови: оф. **Новаца** и **Гавро Митровића**. Р.225.бр.270. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад незаборављеног оца односно ђеда и свекра

† **Командира попа Сима Радуловића**

који се 5. априла ове године пресели у вјечност у 84. год. Сматрамо за најсветију дужност изјавити овим путем неизмјерну и вјечну благодарност Његовом Краљевском Височанству Књазу Господару, који својим високим налогом благоизволи заповједити да покојниковом спроводу присуствују у пратњу почасна чета војника са плотунском паљбом при погребу и тим наша ожалошћена срца најбоље утјеше.

Вјечито остајемо благодарни на брзојавним саучешћима; Његовом Високопреосвјештенству г. Митрополиту Митрофану на његовој утјехи; Министру војном генерал ађутанту бригадиру г. Митру Мартиновићу, који је у многим ублажио наше болове за покојником, истичући његове заслуге. Вјечита хвала браћи: команданту Катунске бригаде командир г. Стеву А. Вукотићу, жалећи немогућност присуствовати лично спроводу при погребу свога стрица; члану Држ. Савјета бригадиру сержану г. Јанку Вукотићу, секретару г. Перку Вукотићу, на братском саучешћу.

Хвала капетану војном Ђорђи Драговићу и Саву Радоњићу, на пријатељском саучешћу и свијема друговима. Захвалили смо на писменим саучешћима свештеника: г. г. Тома Кажича и Милете Ђурића, капетану г. Перу Ускоковићу, учитељу г. Видаку Пејовићу, и свијема другима. Срдачна и братска хвала на личном саучешћима: г. г. капетану Мојашу Вукотићу, и војном капетану Јовану Мићуновићу, који на челу Озринића у великом броју дођоше покојника братски ожалише. Хвала обласном судији г. Филипу Пејовићу, официру Гаврилу Пејовићу, народном посланику Филипу Челебићу, са великим бројем Орашана и Штитара; командир Прељу Кажичу, официру Саву Бојанићу са Грачанима; капетану Јоку Радуновићу, Ристу Агићу са Прогоновићима; команданту Тому Вукчевићима са Дражевљанима; командир Саву Радоњићу, подкомандиру Ђоку Маркушу са Момишића и Толашанима; официру Стану Ђетковићу са Беранима и Крусима; официру Митру Марковићу са Буровима; свештенику Јовану Радуловићу, баталјонском барјактару Илији Мугоши, официрима: Нику Бољевићу, Ристу Мугоши са Љешкопољцима; капетану војном Машану Ђурановићу; барјактару Панту Бољевићу са Служанима; капетану Бећу Перовићу са Новоселанима, Сучанима и Плањанима; Кујану Драговићу са Ђуријочанима; Перу Дајковићу са Друшкићима.

Срдачна хвала командир г. г. Благоти Драговићу, подкомандиру Саву Велимировићу, војном капетану Томашу Драговићу, капетану у пенсији народном посланику Петру Рамовићу, поручику Луки Стаматовићу, потпор. Благоши Рамовићу, официрима: Митру Беговићу, Тиодору Драговићу, Завици Кекковићу; барјактарима: Андрији Стаматовићу, Митру Вуксановићу, Илији Јанковићу са великим бројем Загарчана.

Хвала капетану Марку Беговићу, подкомандиру Јошу Секулићу, официру Радоју Вукандиновићу са Бандићима; Стану Радуловићу са браћом из Подгорице и Пеку Попову.

Хвала Асану Мећукићу, потомку негдашњих покојникових комшија. Доживотна хвала браћи Радуловићима и Бејдановићима, који покојника у болести похиташе, братски подворише, укупно на глас смрти покојникове дођоше и братски ожалише. Хвала г. г. свештеницима: Петру Вукотићу, Ристу Поповићу и Крсту Радуловићу, који над покојником опјељиво извршише; учитељу Арсу Рашићу, који са ђацима спроводу присуствова и исти увелича. Особита хвала г. г. свештенику Јовану Радуловићу, потпор. Благоти Рамовићу, питомцу официрске школе Блажу Беговићу, учитељу Велимировићу и капетану Томашу Драговићу, на дирљивим говорима у којима покојников живот и врлине описах; облас судији г. Филипу Пејовићу, који у свом надгробном говору онако вјерно и лијепо изнесе дугогодишњи службени рад покојников као свештеника и као војника, као судије — капетана, војсковође — командара и као народног посланика, ређајући његове заслуге према Господару и домовини.

Још једном свијема и свакоме најсрдачнија хвала ко нам је ма којим начином указао саучешће у нашој великој жалости.

Комани, 12. априла 1910. год.
Ожалошћени: син, капетан **Филип**, унучи: **Сава**, **Михаило**, **Василије**, унук: **Васе**, **Љубица**, **Милица** и **Стане**, снаха **Јоке** са осталом родбином. Р.546.бр.281. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Са највећом тугом и болом нашега срца и душе, јављамо свима нашим саплеменицима, пријатељима и кумовима, да се је наш нигда непрежаљени син, односно брат, синовац и муж

† **Ланић Васов Ђулафић**

преселио у вјечност у Блаиру—Сјеверној Америци, на дан 22. фебруара о.в. год. у 28. години свога бујног и млађаног живота, остављајући не у највећој тузи и жалости за увијек затварајући вјековно својим погребом своје огњиште.

Те неможемо пропустити а да овом приликом не изјавимо доживотну благодарност нашој милој и драгој браћи: Црногорцима, Херцеговцима, и Бошњацима, који га својски и братски предвореше, испратише до вјечне куће, као и пристојно сахралише у далеку земљу, по српском и хришћанском обичају.

Даље неможемо пропустити, а да најискреније не захвалимо нашој драгој браћи Васојевићима, који на црни глас са стране његове похиташе на челу својих главара и нама преголему тугу олакшаше и у неколико срца ублажише. Особита хвала народном посланику Гавру Протићу, оф. Милошу Војводићу, кап. Милутину Радоњићу, попу Лалевићу, Миру Ђакановићу, који са многобројним плећницима дођоше и тугу олакшаше.

Незаборавна хвала, поштованим трговцима из Андријевице: Мини Радоњићу, Леку Лабану, Миљану Лалевићу, Јоку Дедовићу, Јову Ђекићу и Јовану Шаровићу. — Хвала кући Лекића који са командиром Божином дођоше и својски оплакаше нашега покојника. — Брацка и неизмјерна хвала браћи Полићанима који су одмах дошли и туђине болове олакшали, оплакали и ожалили нашега покојника као: ком. Вукају Лабану, кап. Милутину Мијовићу, потпоручику Мијовићу који са плећницима дохиташе, оф. Радошу, поручику Миљовићу, оф. Милутину, писару капетанском Јосифу, који са многобројним плећницима Шошковићима ожалише нашега покојника. — Хвала командир Драгу Бакићу који са плећницима Бакуићима дођоше и братски оплакаше нашега незаборављенога Лакића.

Искрена хвала Милошу Радовићу који са браћом Радовићима братски пријатељски ожалише нашега покојника.

Брацка хвала ком. Милоју Николићу, кап. Ивану Чукићу, капетанском писару Јагошу Зечевићу, Вуксану Драговићу, оф. Марку Драговићу, који својски оплакаше и ожалише нашега покојника.

Хвала оф. Драгу Бојовићу, који са многобројним плећницима дохита на нашу тугу братски ожали нашега покојника. — Хвала бар. Николи Дмитровићу са братством, покојника својски ожалише. — Братска хвала нашој драгој браћи Драговићима, Бабовићима, Кочановићима. — Хвала племену Дедовићима, Делетићима, Масловарићима, Влаховићима, Нерадовићима и оф. Милети Коматини са плећницима, који у великом броју дођоше и својски ожалише нашег покојника. — Неизмјерна хвала нашим пријатељима Величанима, Лазу Јокићу, који са својим плећницима дохита на наш губитак; Миленку Гојковићу, који са својим плећницима ублажи у неколико нашу тугу. — Неизмјерна хвала надзорнику Милићу, судији Радоју браћи Радевићима на телеграфском саучешћу. — Хвала Божици Фолјићу, Миљану Пантовићу на телеграфском саучешћу. — Такођер хвала бар. Крвићу, Алекси Мићовићу, који дођоше и покојника својски ожалише.

Свијема и свакоме хвала који год је учествовао у нашој голомој тузи, било лично писмено или телеграфично.

Андријевица, 7. априла 1910. год.

Ожалошћени: стрицеви: бар. **Арсо**, **Вукота**, **Симион**; мати **Стоја**; супруга **Јасна**; стрица **Симона**; сестре: **Рађија**, **Полексија**, **Милосава** и остала родбина Ђулафићи. Р.474.бр.251. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашега никад непрежаљеног оца, односно супруга свекра и ђеда

† **Тиодора Драговића**
капетана у пенсији

који се после подужег боловања у кругу своје породице и родбине 9. ов. мјесеца пресели у вјечност у 54. години свога живота.

Неможемо пропустити а да овјем путем не изјавимо своју вјечиту и доживотну благодарност. Нека је вјечита и најоданија благодарност Њ. Кр. В. Књагињи Миљени на онако дирљивом саучешћу, којим нас је утјешила и у велику тугу ублажила, а тако исто и на њеној ваздашњој високој пажњи коју је покојнику и за живота указивала.

Нека је вјечита благодарност г. г. Министрима: бригадиру Митру Мартиновићу, Јовану Пламенцу и Душану Вукотићу, на телеграфским саучешћима, исто тако хвала г. сержану Јанку Вукотићу и командир Реву Вукотићу.

Особита хвала г. бригадиру Блажу Бошковићу на његовом личном искреном саучешћу и заузимању са својком приликом спровода покојникове. Усрдна и вјечита хвала, нашим пријатељима: Чевјанима, Загарчанима, Пјешивцима и Новоселанима, који са својим главарима, онако у великом броју похиташе и нашег покојника пријатељски ожалише.

Такође нека је хвала браћи Бјелопавлићима, Петрушиновићима, Мартинићима, Вражегрнцима и Павковићима, који на глас смрти покојникове одмах похиташе и нашег покојника братски и својски ожалише и до вјечне куће испратише.

Нека је хвала др. Кујачићу, који се око покојника својски заузимао.

Хвала г. г. свештеницима: Бошковићу, Велосевићу, Павићевићу, Радовићу, који над покојником, опјељиво одржаше и до вјечне куће испратише.

Нека је неизмјерна хвала г. г. капетану Току Ђуровићу, Бошку Велосевићу учитељу, потпоручицима: Лазару Вујовићу и Милошу Спасојевићу, који се са покојником онако дирљивим говорима опростише.

Хвала г. г. учитељима: Данилоградским и Ждревичанима, који са ђацима спровод увеличаше, и покојника до гроба допратише.

Нека је доживотна хвала оној госпођи из мјеста и са стране, који нам лично, писмено или телеграфично изјавише своја саучешћа у нашој великој жалости и тијем нам тугу у многе ублажише.

Ђурица, 19. априла 1910.

Ожалошћени: супруга **Марица**; синови: **Радован**, **Новак**, **Божо**, **Бошко**, **Лука**, **Павле**, унук **Милосав**; снахе: **Госпава**, **Јована**; унук: **Јована**, **Зорка** и **Маргита**. Р.320.бр.287. 1,1